

RAEKÜLA SÕNUMID

MTÜ Selts Raeküla väljaanne

nr 5 August 2011

Kama kaks!

Käesolevat Raeküla Sõnumeid planeerides plahvatas uudis- pomm Pärnu Postimehes, kus oma arvamust teatas Raeküla raudteejaama projekti autor Kuno Raude, et läinud sajandi kaheksakümnendail Raeküla mändide alla kerkinud Eestimaa ainsat postmodernistlikku hoonet ähvardab lammutamine.

Hoone projekteerimise aegu Pärnu linna peaarhitektina töötanud ja nüüd Raeküla linnaosa ja Tahkuranna valla piirimail elav Raude ei taha sellega sugugi leppida. Isegi vaatamata sellele, et ala detailplaneering annab kinnistu uusomanikule vabad käed teha majaga mis tahes.

Ei taha Raeküla ühe nägusama majakese lammutamisega leppida linnaosa asukadki, vähemasti enamik neist, kellelt paik-konna ärksail õnnestus küsida, kas maja säilitada või lasta lam-mutada. Ent „jah“ ja „ei“ sekka kostus vastuseid - ja mitte üksnes noorte suust -, et küsitul „kama kaks“. Üsna eakas meeski teatas jalgratast käekõrval lükates, et tal oma asjadegagi tegemist, ja mehe pojapoeg (nagu küsimisel selgus) lisas, et temal „kama kõik“, ja pole neil tahtmist miski hoone pärast südant valutada.

Nõndaks siis: **kama kaks**, et prügimägi Raeküla rannaniidul pigem kasvab kui kahaneb; **kama kaks**, et metsaalused üha enam reostuvad; **kama kaks**, et Pärnu piiril sissesõitnute pilke püüdnud jaamahoone, Rae koh-vik pea olematuks kaob.

Igas Raeküla Sõnumites - praegune on järjekorras juba viies - püüab toimetuse tömmata paik-konna elanikke osalema piirkonna arengus, nägema oma ümber ilusat ja inetut, head ja halba ning loomulikult toetama inimesi, kes linnaosa heaolu nimel vaeva näevad.

Tõsi, jaamahoone asemele võib ju kerkida tõepoolest ilus kaasaegne bensiinitankla, kus jagub ruumi nii poe, kohvinurga kui rongi ootajategi jaoks, kuid üks ei välista ju teist: kerkigu uus ja kaasaegne tankla, kuid selle var-jus võiks jääda ka see ainumas Eestimaa ainulaadne jaamahoone püsima või uue sisu saada.

Head raekülalased, veel pole lõplikku otsust jaamahoone jäämise või kadumise osas sündinud. Kui hoone püsimist toetajate read üha täienevad ja meie häälinnaosast kaugeemale kostab, siis mine tea, võibki ju ime juhtuda ja kinnistu uusomanikudki ei näe majakeses vaid tülikat risuhunnikut.

Raeküla Sõnumid toimetis

Oluline vestlus ühes Raeküla kaunis atas

Unicef'i sinine nädal Raeküla rannas

Ja endiselt Unicef'i sinine nädal Raeküla rannas

Viisuke Tartus Europeadel vihha trotsimas

Kenneth Kristjan koos vanaemaga Raeküla kooli I klassi minekuks ettevalmistusi tegemas

Raeküla haridusseltsi 100. aastapäeva tähistamine

Kaasike Tartusse Europeadele startimas

Raeküla kooli 2010/11. õa lõpetajad

Raeküla kool käis XI noorte laulu- ja tantsupeol "Maa ja ilm"

Fotod

Ajalehe Raeküla Sõnumid väljaandmist toetavad Koda-nikuühiskonna Sihtkapital ja Raeküla Vanakooli Keskus

Leili Tiigi, teedeehituse insener aastast 1968, raekülalane

Kord kogenud, mis tähendab saabuda rongiga Tallinnast Raekülla, ei see unune. Ehk teisisõnu - astuda vagunist välja ja tunda, kuidas õhk lõhnab magusalt, kor-

raks seisatada ja kuulata kõrgete mändide tere ütlevat kohinat; paitada pilguga väikest õdusat raudteejaama-kohvikut ja alles siis astuda Vanakooli ülesõidukohani viivale mullaniiskele rajale.

Nüüd, mil see meelikõitev idüll kipub kaduma, hakkasin mõistma, mida üldse inimestele tähendab miljööväärtuslik keskkond. Oma küsimusele vastaksin nii, et see on tunne, mida oma meeltes kannad kogu elu ja mis kujundab, vormib ning loob visioone sinu vaimses olemises ja loomingus.

Eelöeldust johtuvalt oleks minul

tuline kahju leppida teadmise, et jaamahoone läheb lammutamisele ja tükki sellega kaob mu elust miski väga kallis. Tõsi, pole praegu enam mullaniisket jalgrada ja Tartu - Pärnu liinibuss ei vaeu raudteejaama juures peatumagi.

Üks bussijuht kinnitas hiljaaegu, et sellele liinile pole Raekülas peatust ette nähtudki. Just nii, kild-killult, kaotamegi oma looduslikku miljööväärtuslikku keskkonda ja sobivat ning toimivat taristut. Nüüd peab siis Raeküla tudeng koju jõudmiseks Pärnu kesklinnast läbi tiirutama.

On see ehk ajutine lahend, et kui teeremont lõppenud, loksuvad targad otsused jälle paika? Ent kas targad otsused lokusvad paika ka jaamahoone ja männiku tuleviku kohta?

Ei toeta minagi raudteejaama lammutamist. Otse öeldes: sõnaks võtab! See oleks totruse tipp ja Raeküla elanike ning usutavasti linnarahvagi soovi täielik eiramine. Pärnu linn tahaks tervitada Riia poolt tulijaid või rongilt maha astujaid kauni majakese ja seda ümbritseva männisalade iseäraliku mõjuväljaga.

Teeme Raeküla taas Pärnu väravaks

Raeküla raudteejaam - Eesti ainus postmodernistlik jaamahoone.

Foto Silvi Kanošina

Raeküla raudteejaama ähvardab lammutamine

Silvi Kanošina, ajalehe toimetaja

Raudteejaama kinnistu ostnud AS Olerex plaanib ehitada Raeküla miljöösse sobiva kaasegse teenindus-hoone, kuna praegust jaamahoonet on võimatu tanklaks või selle abihooneks ümber ehitada.

Olerexi turundusjuhi Antti Moppeli kinnitusel on firma lähteülesandeks ehitada teenindusjaam, mida on mugav külastada nii Pärnu auto-omanikel, Pärnut läbivatel raskeveokitel kui ka rongireisijatel, aga miks mitte naabruses asuva kalmistu külastajatelgi. Tanklahoonesse tuleb ööpäevaringselt avatud kauplus, kus halvema ilma korral leiab mööduja alati peavarju väikeses kohvinurgas, samas pole välis-atud, et tulevikus kerkib tankla kõrvale täiesti eraldi seisev kohvikuhoonne. „Kõik see eeldab kogu kinnistu ümberplaneerimist ja uue teenindusjaama rajamist koos uue liikluskkeemi ja parkimiskorraga,“ tõdes Moppel.

Kehtiv detailplaneering

Moppeli sõnusi ostis firma kinnistu õigustatud ootuses, et seal saab tegutseda vastavuses

kehtiva detailplaneeringuga.

Pärnu linnavolikogu kehtestas nimelt 2002. aasta 21. veebruari otsusega nr. 10 punkt 1.2 Riia maantee - Papiniidu tänava ja Papiniidu raudtee vahelise maa-ala kinnistu detailplaneeringu. „Enne kinnistu ostmist konsulteerisime linnavalitsusega ja saime kinnituse, et detailplaneering kehtib ja linn pooldab meie teenindusjaama rajamise soovi,“ kinnitas Moppel. „Ehkki kehtival detailplaneeringul on seaduse jõud, ei ole meil plaanis ilma linnavalitsusega konsulteerimata ehitust alustada.”

Moppel lisas, et firmal pole kavas ehitada alale tüüpprojekti järgi kujundatud plekk-karpi, vaid Raeküla miljöösse sobivat kaasegset teenindushoonet.

“Olemasolevat hoonet on võimatu tanklaks või selle abihooneks ümber ehitada, kuna see on omal ajal ehitatud raudteejaamaks,“ põhjendas ta. “Põhiliseks probleemiks on ehitise asukoht - see asub keset kinnistut. Lisaks avaneb olemasolev hoone fassaadiga raudtee poole ja selle sisemine ruumilahendus sobib raudteejaamaks, kuid mitte tänapäevaseks tanklaks.”

Hoone võiks säilida

Pärnu linnaarhitekt Karri Tiigisoone sõnusi pole linnavalitus Olerexiga jaamahoone ehk Riia

maantee 116 kinnistule tankla rajamise arutelu veel lõpetanud, sestap pole lõplik seisukoht veel välja kujundatud.

“Olemasolevat hoonet säilitada ei ole võimalik, sest muinsuskaitse ei pidanud hoonet piisavalt väärtuslikuks,“ tõdes Tiigisoone. “20. sajandi arhitektuuri ekspertkomisjoni arvamus oli, et hoone on soovitatav säilitada, kuid kuna puuduvad mälestise tunnused, siis

kaitse alla ei võeta. Samuti pole hoone autoril võimu keelata hoone lammutamist.”

Tiigisoone sõnusi on linnavalitsuses koostamisel täiendavad tingimused, et siiski säilitada hoone olemasolevasse keskkonda ning tagada selle vastavus koha vajadustele. Ta on teinud Olerexile ettepaneku arhitektuurivõistluse läbiviimiseks, kuid siiani on firma sellest keeldunud.

“Hoone säilitamist pakkusime esimese võimalusena, kuid kinnistu omanik ei ole sellega nõustunud,“ märkis Tiigisoone. “Olerex on ostnud kinnistu teadmisesega, et hoone lammutamisele ei ole kehtivas detailplaneeringus piiranguid. Selleks et hoones avada muuseum või raudteejaam, peaks omanik olema keegi teine, kes seda soovib teha.”

Raekülalased on lammutamise vastu

Raeküla tegusate inimeste osavõtul läbi viidud küsitlus, kas saata kenake raudteeahoone ajaloo prügikasti või hoida see tulevaste põlvetele imetlemiseks, näitas, et hoone säilitamise pooldajad kaalusid tublisti lammutajad üles: 143 vastanust 121 olid maja lammutamise vastu, 10 nägi vaimusilmas uue tanklahoone kerkimist ja tosinal oli ükskõik, mis sünnib.

1985. aastal Raeküla mändide alla kerkinud raudteejaama hoonete projekti autor, aastail 1982-1986 Pärnu linna peaarhitekti ametit pidanud Kuno Raude on seda meelt, et on kurjast lammutada maja, mis vastab just Pärnu linnavolikogu 2007. aasta 19. juulil kinnitatud üldplaneeringu lähteülesandeile, mille kohaselt tuleb Pärnus „luua alused ruumilist omapära loovate ja mõnda ajalooperioodi iseloomustavate ja ainulaadsete objektide, väärtusliku loodusliku ja ehitatud keskkonna säilimiseks maksimaalses ulatuses”.

Selts Raeküla poolt korraldatud rahvaküsitluse tulemused ja mõned vastanute seisukohad

Vastanute seisukohad:

- hoone säilitamise poolt 121 (84,62%)
- hoone lammutamise poolt 10 (6,99%)
- teema suhtes ükskõiksed 12 (8,39%)

Küsitluses osales 143 inimest, sh

- mehi 57 (39,86%)
- naisi 86 (60,14%)
- noori 24 (16,78%)
- tööealisi 51 (35,66%)
- pensionäre 68 (47,55%)

Maie (71) Mulle ei lähe see korda.

Aavo (47) Väga hea, kui bensiinijaam kodu lähedal ja linnapiiril. Pole vaja enne pikemat sõitu mujal tankida.

Riho (28) Iganädalane raudteekasutaja. Jaamahoone on vajalik meile, rongiga reisijatele. On koht, kus rongi oodata, vihma ja tuule eest varjuda.

Astrid (64) Ei lammutamisele. Hoonel on tähtis osa kõrvaloleval surnuaial käijatele. On kus jalgu puhata ja kojusõiduks bussi oodata.

August (24) Ei, kuhu jääb meie kultuur. Hoopis võiks seda kohta arendada.

Inga (70) Eelistaksin jaamahoonet ja sinna juurde suuremat parklat.

Germo (21) Oluliselt parem bensiinijaama asukoht oleks linna piiril - tee kitsam ja inimesi liikumas vähem. Pealegi saaks siis Raekülastki väljudes või Sindist Tartu või Viljandi suunas sõites ka autot tankida.

Ly (45) Ei, kuni Papiniidu tänavan (kaasa arvatud) on 4 bensiinijaama, pikki järjekordi seal ei ole, järelikult ei ole vajadust uue bensiinijaama järele.

Milvi (71) Mulle meeldib, et raudteejaam on Raekülas. Pealegi jäävad kõikides linnades vaksalid ikka äärelinna. Kes siis linna sisse neid planeerib?

Ilmar (72) See küsimus jätab mind ükskõikseks.

Ingrid (53) Mis puutub hoonesse, siis pole tal ju suurt arhitektuurilist väärtust. Jaamahoone suure magistraali ääres väike ja äbarik. Eeldaksin uue, kaasegse hoone ehitamist. Bensiinijaama asukoht võib ju omanikele kasulik olla, aga linnal oleks vaja raudteejaama ja suurt parklat. Pealegi muretsesvad paljud vanemad inimesed mugava kohviku kaudmise üle. Bensiinijaama ei munda enam peale käiku kalmuaeda jalgu puhkama, küll aga raudteejaama kohvikusse.

Enn (60) Ainus soliidne toitlustuskoht Riia poolt sissesõitjatele. Lisaks veel kalmistu lähedus ja sellega seonduvad ärasaatmistseremooniad. Ja lihtsalt kaunis hoone.

“Mul on väga hea meel, kui Raeküla elanikud asuvad mind toetama,“ tunnistas Raude.

Pärnu Postimehes (5. juuli 2011) põhjaliku arvamusooga Raeküla jaamahoone lammutamise ja säilitamise võimaluste teemal avalikkuse ette astunud Raude on saatnud Pärnu linnavalitsusele rida ettepanekuid jaamahoone säilitamise huvides ja pöördunud kirjaga ka Pärnu maavanema Andres Metsoja poole.

“Olen arvamusel, et lammutada looduslikku miljööväärtuslikku keskkonda mõõdunud sajandi kaheksakümnendate alguses ehitatud omapärane, ainus postmodernistlik jaamahoone Eestis, ei ole kooskõlas avalikkuse huvidega ja linna üldplaneeringu lähteülesandes püstitatud eesmärkidega,“ seisab Raude kirjas maavanemale. “Tuleb nõustuda linna üldplaneeringu lähteülesandes kirja pandud nõudega, mille kohaselt tuleks uued arendused suunata väheväärtuslikele aladele, eesmärgiga luua ka seal uut väärtuslikku keskkonda.”

Lootus sureb viimasena

Raude mõistab, et seadus on seadus ja kui Olerexil on kinnistu kohta kehtiv detailplaneering olemas, mis ei välista jaamahoone lammutamist, siis jõuga neid keelata pole vist enam võimalik. “Olerex poleks ju kinnistut omandanud, kui linnavalitsusest keegi poleks neile lubanud jaamahoone asemele tanklat ehitada,“ tõdeb Raude.

Aga lootus sureb viimasena ja kuniks buldooser pole lammutustööd alustanud, tasub Raude sõnusi koputada uusomanike südametunnistusele ja seda ikka koos linnaosa asukatega.

Raeküla mändide alla 1985. aastal kerkinud jaamahoone läks 2004. aastal erakätesse ja hoone renoveerimise järel avas uus omanik selles kohviku Rae, mis tegutses selle aasta kevadeni.

Nüüdseks on hoone ja kinnistu omanik AS Olerex.

Kutsume kaasa rääkima, et mitte jälle hiljaks jääda

Piia Karro,

Vanakooli keskuse arendusjuht

Seltsi Raeküla kutsusid 2001. aastal ellu raekülalased ise. Kümne tegevusaastaga oleme kujunenud nii linnale kui ka erinevatele fondidele partneriks ja seda kõike linnaosa arendamise ja elanike heaolu nimel.

Nii nagu eelmises numbris teile, head lugejad, teada andsime, oleme rahastuse saanud paarile väga olulisele projektile. Üks neist on väga otseselt seotud käesoleval leheküljel avaldatud artikli ja rahvaküsitlusega. Nimelt korraldas Kodanikuühiskonna Sihtkapital koostöös siseministeeriumiga kevadel taotlusvooru elanike planeeringualase teadlikkuse tõstmiseks. Meil õnnestus koos linna-

volikogu juures tegutseva kodanikeühenduste ümarlauaga hankida sellest taotlusvoorst toetus projektile “Pärnu kaasab planeerimisse”, mille järgi korraldame erinevates linnaosades koolitusi, ajurünnakuid ja avalikke arutelusid just planeeringualase teadlikkuse tõstmiseks.

On hilja, kui laastud lendavad

Arutelu, mis lahvas just käesoleval suvel seoses Raeküla jaamahoonega oli kui “rusikas silmaauku” siseministeeriumi tõstatatud probleemile. Meie, lihtsad kodanikud, ei tunne planeerimisega seonduvat. Kipume appi hüüdma alles siis, kui laastud lendavad.

Taotlust kirjutades ja linnavalitsusega toetuskirja hankimisel läbi-rääkimisi pidades oli väga hea toetuda just eelmisel sügisel kogetule, kui paljud raekülalased seisis Vanakooli keskuse juures ja nutsid, kui meie linnaosa ühele sümbolile - Raeküla männikule - kirves külge pandi. Fakt oli, et me poleks enam toimuvat muuta saanud, kuna planeeringud, mis männiku maha võtmist ja *Via Baltica* ehitamist puudutasid, olid kõik vajalikud avalikustamise etapid läbinud juba päris-päris ammu.

Sarnane lugu nüüd järjekordse linnaosa sümboliga - jaamahoone-

ga. Uurinud nüüd asjaosaliste väiteid ja jälgides diskussiooni, mis Pärnu Postimehe veergudel käimas, on selge, et planeering, mille ümber jutt käib, on jälle vastu võetud veidi vähem kui kümmekond aastat tagasi. Suure tõenäosusega jääb meil, raekülalastel, vaid lootda, et ainsa Eesti kapitalil põhineva kütusefirma omanikel on suur süda ja nad siiski leiavad koos andekate Eesti arhitektidega võimaluse hoone säilitamiseks.

On aeg õppima asuda

Nüüd, kus vähem kui aasta jooksul oleme linnaosas kogenud kahte väga olulist ja meist paljudele korda läinud sündmust, on viimane aeg hakata mõtlema, kuidas edasi minna ja mis üldse siin ilmas meist sõltub. Vahel tuleb endale vist lihtsalt meelde tuletada, et oleme siiski kõrgeim võim. Nii vähemasti väidab Eesti Vabariigi põhiseadus. Kas oleme selle võimu lihtsalt käest lasknud?

Kui nüüd ajas tagasi vaadata, siis meie linnaosa avalikku ruumi puudutavad planeeringud, mis linnaosa hetkel kihama panevad, on tõos olnud kümnenkond aastat tagasi.

Täna sel päeval tähendab see, et on aeg kaasa hakata rääkima planeeringutes, mis võivad tõelisuseks saada nii lähima kümne -

viieteistkümne aasta jooksul.

Selts kutsub kõiki Raekülas elavaid, töötavaid või õppivaid inimesi ja siin tegutsevaid organisatsioonide koostööle, et kaasa rääkida meie tulevikku puudutavatel teemadel, et mitte jälle hiljaks jääda. Sestap oleme kavandanud mitmeid koostöölaseid koolitusi, kus kaasame ühte oma ala parimat asjatundjat - suhtlemistreener Viive Einfeldti.

Lisaks on kavas kohtumised spetsialistidega linnavalitsusest ja muinsuskaitsest. Praktiliste tööde- analüüsime töös olevaid planeeringuid ja teeme omavalitsusele nendega seonduvaid ettepanekuid.

KOOLITUSTE AJAKAVA			
Linnaosa	Koht	Koostöö- koolitused	Planeeringu- alased koolitused
Raeküla	Raeküla Vanakooli Keskus, Lembitu 1	6.09; 1.11; 7.02	27.09; 17.01
Vana-Pärnu	Vana-Pärnu Kultuurikeskus, Jannseni 39	31.08; 5.11; 1.02	21.09; 11.01
Rääma	AMS Kultuurikeskus, Allika 2A	13.09; 8.11; 14.02	4.10; 25.01
Kesklinn	Pärnu Ingeri-soomlaste seltsimaja, Lõuna 18	7.09; 2.11; 8.02	28.09; 18.01
Mai	Erivajadustega Inimeste Rehabilitatsioonikeskus, Riia mnt 70	14.09; 9.11; 15.02	5.10; 26.01

1921./1922. õppeaasta seitse õpetajat õpilaste hulgas, õpetaja Mart Morats teises reas vasakult teine.

Fotod erakogust

Raeküla kooli kasvamise lugu

Riita Tõniste,

Raeküla kooli direktori asetäitja noorsootöö alal

Loodan, et kui ilmub „Eesti kooli ajalugu III”, siis leidub selles Raeküla kooli lugugi. Teises koguteoses, mis hõlmab koolide tegevust aastail 1860 - 1917, pole Raeküla 2klassiline kool kahjuks ridagi väärinud.

Koguteose koostajad töid põhjenduseks, et väljaanne „90 aastat hariduselu Raekülas” pühendas kooli sellele perioodile vaid kümme rida. Ühe väljaande koostajana loodan väga, et eelmises Raeküla Sõnumites ilmunud artikkel kooli sünnist aitab säilitada sündmusi kunagi toimunud ja hoiab neis sündmustes osalenute mälestust, sest just inimesed teevad ajalugu. Seda hinnalisem tundub Raeküla Sõnumid nr 3 ilmunud kaastööd!

Seekord lisan järgmise osana Raeküla kooli loole tema vägagi toimekast ja kauaaegsest koolijuhatajast Aleksander Hansschmidt - Helilast. Olgu see lugu siin talle väikeseks austusavalduseks ühelt poolraekülalase.

Agulikoolist linnakooliks

Pärnu linn kaotas 1919. aasta suvel gümnaasiumide ettevalmistusklassid ja moodustas kaheksa iseseisvat algkooli. 6. septembri otsusega registreeris linna haridusnõukogu Raeküla 2klassilise algkooli Pärnu linna koolide nimistusse ja nimetas kooli Pärnu linna VII algkooliks. Vastava otsusega võttis linn kõik kooli kulud ja õpetajate palga enda kanda.

Administratiivsele lisaks teostus sisuline muudatus: iga klassi õpilased paigutati omaette klassiruumi. Nii muutus kool 4klassiliseks. Kui väljenduda Aleksander Hansschmidt kroonikaraamatuse kirjutatuga, siis „... kogu eelmine aeg oleks nagu selle kooli eelaeg ainult olnud...”,

Koolijuhataja tulemine

Raeküla 4klassilise kooli oli linna haridusnõukogu juhatama valinud Tarvasto kihelkonnakooli õppejõu Johannes Orriku, kes aga ei võtnud

pakkumist vastu. Siis tehti pakkumine Aleksander Hansschmidtile, kes töötas Vädra algkoolis.

Koolijuhataja ametipostile pääses tollal, ja veel hilisematelgi aastatel, läbi tiheda valikusõela vaid see, kellel olid laitmatud elukombed ja mitmekülgsed võimed haridus- ja kultuuri- tööks. Hansschmidt oli täiskarsklane ega suitsetanud.

Aleksander Hansschmidt - Helila (niisugune on kirjanilt tema haridust tõendaval tunnistusel, ise ta on kasutanud Hanssmid)

Aleksander Hansschmidt-Helila

Tulekut Raekülla on Helila kirjeldanud nii: „... mõned haridusnõukogu liikmed olid minu kandidatuuri esitanud valimiseks ilma minu nõusolekuta ja teadmata. Ootamata sain 10. septembril 1919. a hommikul, mil veel Helsingi ekskursiooni väsimust puhkasin, telegrammi Pärnu linna haridusosakonna juhatajalt Timusk'ilt, et olen valitud Pärnu Raeküla kooli juhatajaks.

Nõusolemisest pidin kohe telegraferima. Ja ka tulema kohe kohale.

Paari päeva kaalumise järel võtsin otsuse vastu, kuigi mul Vädra alevi algkoolis kõigiti meeldiv teenistukoht oli.

Ma lootsin linnas leidvat kultuuririkkamat õhkkonda ja paremat arenemise võimalust, kui seda alevis võib olla. Peale selle kippus seltskondlik tegevus koormavaks muutuma. Linnas lootsin avaramaid võimalusi nii koolitööks kui ka enesearendamiseks. Neil põhjustel võtsin koha vastu.”

Hansschmidt tulek osutus väga heaks Raekülale. Neil aegadel kujunes kohalikust koolmeistrist ju ümb-

ruskonna vaimne isa, nõuandja, seltsi- ja kultuurielule nurgakivi panija, suunaja ja juht. Tema kolme aastakümne vältel tehtud töö õpetajana ja kooli juhatajana ning seltsielu eestvedajana Raekülas on märkimisväärne, mis väärib senisest enam meenutamist.

Saagu siinkohal meenutatud see, et Hansschmidt osales nii Laine seltsis revisjonikomisjoni töös kui täitis pidutoimkonna liikme ülesandeid. Tema kirjutas palvekirju, millele kogus kohalike allkirjad, selgitamaks linnavalitsusele elektri saamise ja arteesiaakavude vajadust Raekülla. Kaevude kaevamisega alustatigi, kokkuleppe järgi tehti neli kaevu: Järva tänava nurgale, koolimaja juurde ja kaks Merimetsa tänava veerde.

Helila teeneks oli ka postiljoniameti ellukutsumine, esimeseks postiljoniks oli Mihkel Vilgats.

Raske algus

Koolimaja seisukord ei rõõmustanud uut juhatajat. Maja sobis kahe, mitte nelja klassiga töötamiseks. Õpilaste nimekirjas oli 102 õpilast (42 poissi ja 60 tüdrukut).

Ruumi sai avardada vaid koolijuhataja korteri arvel. Kitsas koridor oli nii riiehoiuks kui ka jalutamiseks. Lubjaveega üle tõmmatud seinad levitasid tolmu, põrandad olid värvimata ja koolimaja ümbrus liivane - võimatu oli puhtust klassides tagada.

Koolilaudadeks olid linna keskkoolides kõlbatuteks tunnistatud mitmekohalised lauad, raske oli neid klassidesse mahutada. Juhataja märgib tagasihoidlikult, et koolitöös oldi harjutud omaette talitama, mis väljendus kõiges. Selgelt välja öelduna - puudus kord!

Hansschmidt viis sisse töö- ja tundide jaotuse, seejärel puhtuse ja korra järelevalve. Suurt vaeva nõudis õppevahendite soetamine: neid sai ta tutvuse kaudu keskkoolidest laenuks või alatiseks kasutamiseks. Ühisgümnaasiumi direktor Mälk näiteks lubas kasutada kahte maa-kaarti, tütarlastegümnaasiumi direktor Estam Aasia kaarti, kaubanduskooli õpetaja „laenas” luukere.

Hansschmidt kirjeldus: „Kerge ei olnud luukere tassida. Võitis higistama. Täbar lugu oli sellega, et tuul kätte käteli ja jalga del kippus eemaldama, mille tõttu mitmed uudishimulikud vastutuli- ljad ammuli sui ja suuril silmil järele vahtima jäid, sest koletise sõrmed ja varbad tulid tuulepuhangu õõtsutusel nähtavale.”

Koolil puudus ka pill. Algul laenas viiuli asutava kogu liige Jaan Piiskar, hiljem harmooniumi tütarlastegümnaasium.

Värske koolijuhataja kirjutas kroonikaraamatusse: „Niiviisi kuulatades ja paludes sain üht kui teist koolile soetada, mis võimaldas koolitööd teha juba takistusteta. Paluda ja suuri vaeva tuli näha käikudega sellepärast, et koolil ei olnud mingisuguseidki summasid kasutamiseks. Ei linna omavalitsuse poolt ega ka eraviisil kogutud. Kuid olles kõige asja suhtes veel võõras ning uus, ma ei teadnud peale omaabi midagi võimsamat kasutada olevat, mistõlbi koolitööd aidata korralikult liikuma panna. Et süda rahul oleks, tuli väsimata vaeva näha: mõelda, kaaluda ja tegutseda! ... Juba kooliaasta esimese veerandi lõpul oli koolitöö enamvähem normaalolukorda viidud ning puudused kõrvaldatud.”

Pätside toetus

Jõulude liginemisega kasvas koolijuhataja mure jõulupuu korraldamise pärast, sest puudus raha. Ei olnud koolil hoolekogu ega koolivanematki, kes oleksid nõugi andnud. Kus häda kõige suurem, seal abi kõige ligem! Nimelt oli Hansschmidt Peeter Pätsi üüriline. Päts

Peeter Päts (05.03.1880 – 09.11.1942)

ise elas talveti linnas, kuna aprillil 1919 oli ta määratud Pärnu kaitseleidi ülemaaks, kes oli ka ühtlasi Pärnu komandant.

Kooli jõulupuu korralduse raskustest kuuldess otsustaski Peeter Päts koos kaasaga võtta koolilaste jõulupuu kulud enda kanda ja teha seda oma tütre mälestuseks. Novembris 1919 suri haiguse tõttu nende tütar Liivia. Issanda Muutmise kiriku kalmistule lahkunut saatma kogunes arvukalt õpilasi ja õpetajaid, mis oli lugupidamisavaldus Pätside perele.

Pätsid toetasid jõuluõhtu korraldamist kinkidega kogusummas 407

marka ja 35 penni, lisaks sai kool linnavalitsuselt 100 ja lastekaitseühingult 200 marka.

Jõulupuu ehti tänavapoolses ja esineti hoovipoolses klassis. Rahvast oli kohal väga palju ja kõik lahkusid suure rõõmu ning rahuloluga.

Mais 1920 lõpetas kohustusliku 4 klassi 13 õpilast: Aleksander Asbaum, Rudolf Hint, Hilda Kõrvits, Herman Lindebaum, Herman Olter, Arnold Pärtel, Ksenia Pulst, Ella Pärtel, Ella Raadik, Marta Reiman, Andrei Soovik, Alviine Valter ja Hugo Vilgats.

Tasub märkida, et kevadel toimus kogu kooliperele matk linna, tutvumaks muuli, sadama, postkontori ja Laane trükikojaga.

Kool 5klassiliseks

Uut kooliaastat alustas kool juba 5klassilisena. Õpinguid jätkas 12 kevadel lõpetanud, üks asus tööle kingsepana.

Õpetajate toast sai 5ndale klassiruum, õpetajad seadsid end sisse kööki. Pliiti kasutasid koolimajas korteris olevad õpetajad.

Õpetaja kohusetäitjana (kutseta) asus tööle Selistest Jaan Rea, kes kahe aasta järel pidi ametist loobuma, sest astus pahempoolsesse parteisse. Koolijuhataja kirja pandud read õpetajast: „Rea oli mees, kes oskas lapsed joonistama ja jalgpalli mängima ning sportima panna.” Kahjuks jäi õpetaja anne kasutamata, kuulu järgi sattus mees Venemaale.

Koolitöö algas 27. septembril 1920 ja lõppes 27. mail 1921. Õpilasi oli koolis 168 (1. klassis - 50, 2.- 48, 3. - 26, 4. - 26 ja 5. - 18). Õpetajaid oli 5: Anna Päre, Jaan Orav, Iida Annus, Hansschmidt ja Rea). Et viie klassi tundide summa ületas õpetajate normaaltundide koormuse, asus 15. oktoobrist tööle Valentiine Punšon - Küpar, kes omas kodukooliõpetaja kutset ajaloo.

Võimlemistunnid toimusid kooliukse ees platsil, mis talvel lumest puhtaks pühiti. Tööõpetuseks puudusid vajalikud töövahendid, seetõttu köitsid õpilased raamatuid, punusid korve ja jalamatte, tegid savitõid.

Algkool 6klassiliseks

Asutav Kogu võttis 7. mail 1920 vastu avalike algkoolide seaduse, millega eri tüüpi algkoolid asendati ühtse avaliku algkooliga (6 klassi) ja õppetöö muutus maksuvabaks. Seaduse alusel tuli moodustada koolide juurde hoolekogu ning valida lastevanemate ja hoolekogu esindaja õppenõukogusse.

Raeküla lastevanemate esimesele koosolekule 31. oktoobril kogunes 55 lapsevanemat. Kooli hoolekogusse valiti Andres Pulst (42 häält) ja Jaan Teinburg (37 häält) ning õppenõukogu liikmeks Friedrich Olters. Linnavolikogu esindajatena kuulusid hoolekogusse Veisson ja Jüri Soovik. Hoolekogu valikul sai õppenõukogu liikmeks Veisson ja tundide pealtkuulajaks Jaan Teinburg.

Hoolekogu pidas kuus koosolekut, kõneks oli koolialiste laste kooli kutsumine, kehvelmal järjel olevate õpilaste abistamine õppevahendite ja jalatsitega.

Hoolekogu nõusolekul toimus kaks tasulist pidu, mille sisse- tulekutest kaeti jõulukinkide ja ekskursiooni kulud. Ülejäänud läks harmooniumi ostmise fondi. Harmoonium saigi ostetud 1921. aasta märtsis, ehkki vajaliku summat (13000 marka) korjandusest polnud laekunud. Puudu jäanud 1000 marka laenasid koolile hoolekogu liikmed - esimees Pulst, kassahoidja Teinburg, Marie Pärtel ja Fr. Olters. Kool maksis laenu hiljem tagasi.

Avalike pidude ettevalmistamisel nägi vaeva koolijuhataja, kes õpetas näitemängu ja juhatas segakoori. Olgugi et koor tundis puudust heast tenorist, leidis siiski hea hääleulatusega lauljaid, kellega osaleti isegi Pärnu laulupeol.

Ekskursioon Loodi-Viljandi-Halliste ja Karksi maile avaldas suurt muljet õpilastele, kuna rannäärsetele lastele olid mäed, orud ja järved uudiseks.

Kroonikast saame teada, et selline õppereis oli esimene taloline ettevõtmine Pärnu linna algkoolide hulgas üldse!

Maikuu keskel toimus tööõpetuse- ja joonistustundides valminud töödest ülevaatenäitus, kust parimad pääsesid ülelinnalisele näitusele. Koolijuhataja hinnangul ei osutunud Raeküla õpilaste tööd mitte milleski nõrgemaks linna teiste koolide tulemustest ja rahuldustundega võidi lõpetada 171 õppepäeva kestnud kooliaasta.

Suvel valmis koolimaja teisele korrusele klassiruum 6nda klassi jaoks ja koolijuhataja korter.

Lõpetab esimene lend

Kevadel viienda klassi lõpetanuil avanes sügisel võimalus omandada täielik algkoolikursus omas koolis. Tööd alustas algkooliõpetaja kutsega Mart Morats. Temagi oli enne Viljandimaal algkoolijuhataja ametit pidanud ja Pärnusse kandideerinud, soovides leida paremaid enesearendamise ja õppimise võimalusi. Raekülas õpetas ta kokku üheksa aastat.

Koolitöö algas 5. septembril 1921 ja lõppes 4. juunil 1922, õpilasi oli 189. Kooli hoolekogusse kuulusid linnavolikogu määratud Veisson, Soovik ja August Paal, õppenõukogu valitud Päre, Orav, Hansschmidt ning lapsevanemate soovil Pulst, Johannes Pärtel ja Gustav Lossmann.

Hoolekogu peeti 12 koosolekut, lapsevanematele korraldati kaks koosolekut. Sügisel jagati kehvel järjel olevatele õpilastele riideid, jalatseid ja muud 35661 marga ulatuses.

Detsembris levis nakkushaigus - leetrid, mistõttu jäeti ära jõulupidu.

Märtsi algul külastasid kooli haridusnõunik Mikkelsaar ja maakonna koolinõunik Tõõtsi, kes jäid mõlemad kooliga rahule.

Kevadist pikemat õppekäiku ei saadud korraldada, sest raha kulus koolitarvete ostule: 5526 marka - kaks maakaarti, 3000 marka - füüsikakabinetti suur kapp, 1740 marka - puutööriistad.

Pidudest laekunu aga kulus suure riikli, joonistusvahendite ja raama tute ostule. On kirjas, et märtsikuise lastepeo puhaskasum oli 9019 marka, koos Raeküla noortega korraldatud pidu jättis järele 4707 marka ja 50 penni.

Raeküla algkooli I lennu lõpetajad: Hilda Kõrvits, Hedvig Pelekais, Ella Pärtel, Ksenia Pulst, Ella Raadik, Alviine Valter, Rudolf Hint, Herman Olter, Aleksander Piir, Arnold Pärtel, August Remmelgas, Andrei Soovik ja Volde-mar Toomasson.

1922/23. õppeaasta

Uus õppeaasta algas 180 lapsele Raekülas 18. septembril 1922 ja lõppes 1. juunil 1923. Lahkunud õpetaja Rea asemele valiti Helene Jürgenson (töötas 1922 -1924), kes oli pikemat aega oodanud Pärnusse kohale määramist, sest oli siit pärit. Tema omas kodukooliõpetaja kutset vene ja saksa keeles ning matemaatikas. Paraku halvast tema haigestumine koolitööd.

Sel õppeaastal koostasid õpetajad kirjalikud töökavad, mille pidid esitama juhatajale ning mis jäi kantselseisse kontrollimiseks. Selle nõude esitas linna uus koolinõunik Johannes Estam, kes oli volikogu tahtel saanud tütarlaste-gümnaasiumi direktori kohalt uude ametisse.

Koolis puudus üldine määrus tundide ja vahetundide kohta, seepärast määras kooli õppenõukogu õppetunni pikkuseks 50 minutit ja jättis vahetunni jaoks 10 minutit, kahe viimase vahetunni pikkuseks aga 15 minutit.

Usuõpetus oli tol aastal veel vabatahtlik õppeaine, mida õpetati tasu eest. Juhatajahärra märkis, et seetõttu oli usuõpetuse õppimine leige, tundides osalesid vaid pooled õpilastest. Nooremaid õpetas luteriusulistele õpetaja Päre ja vanemaid Morats. Õigeusulised olid ühes rühmas õpetaja Orava juhendamisel.

Hoolekogu esimees M. Lõmps, kassahoidja L. Kumm ja J. Lants aitasid korraldada jõulupidu, mille tarvis linn annetas 5000 marka. 35 õpilast sai abi kogusummas 48475 marka. Maksti ka arstiabi eest, mille jaoks saadi raha linnalt.

Maikuus alustas koolijuhataja eestvedamisel Lootusring, osavõtjais oli 26 poissi ja 31 tüdrukut. Õpetaja Morats, kes ka ise oli tõsine karskusaate pooldaja, asus abiks hooldaja-õpetajana. Peeti koosolekuid, kus esinesid nii õpilased kui kutsutud külalised kõnedega puhastest püüetest ja karskusaadetest.

Kroonikasse on kirja pandud ka üks vahejuhtum: grupp poisse vedas salaja keldrist välja korvi limonaadidega, mille nad ära jõid. Näppajad selgusid kiiresti. Karistuseks pidid süüdlased nädal aega igal päeval kaks tundi lisaks õppetükke õppima. Peategelasel tuli lisaks kahel pühapäeval ilmuda kooli kaheks tunniks. Sel aastal eemaldati kaks õpilast koolist halva käitumise pärast ja määrati trahvi 10 marka päeva eest neile, kes olid varem koolist lahkunud.

Algkooli II lennu lõpetajad: Pauliine Lindebaum, Marta Lohu, Ella Lossmann, Elfriide Magnus, Meeta Tõnisberg ja Marta Reiman. 13.-18. juunini said 25 kahe viimase klassi õpilast nelja õpetaja eestvedamisel osa huvireisist Tallinna ja selle ümbrusesse Reisikulu (14325 marka) oli teenitud pidudega. Pealinnas oli ekskursioonijuhiks II algkooli õpetaja Hugo Koppelman.

Kooliõpetajast linnapeaks

Järgnev õppeaasta algas 10. septembril 1923 ja lõppes 6. juunil 1924. Õpilasi oli 189 ja õpetajaid seitse. Lahkunud õpetajate Annuse ja Päre asemele tulid algkooliõpetaja kutsega Leena Kiršfeldt (1923) ja Hermine Rešpläger, kes varsti tervislikel põhjustel tagasi astus. Tema asemele tuli Friedrich Zube (Priit Suve), kellest hiljem sai Pärnu linnapea.

Priit Suve (1901-1942), Pärnu linnapea aastatel 1939-1940. Väljavõte Pärnu linna kodulehelt: "Pärnumaalt Uulu vallast pärit Priit Suve (Friedrich Zube) lõpetas Tartu ülikooli õigusteaduskonna 1929. aastal ning tegutses seejärel vannutatud advokaadi abina Pärnus. Ta oli aktiivne osaleja nii ühiskondlikus tegevuses kui poliitilises elus. Oli Pärnumaa saadikuna Eesti Rahvuskogu I koja liige ning võitis osa Eesti uue põhiseaduse väljatöötamisest. 1934. aastast alates võitis Priit Suve aktiivselt osa linna omavalitsuse tegevusest: ta valiti linnavolikogu liikmeks, 1936. a linnanõunikuks ning pärast linnapea Hendrik Soo surma 1939. a septembris Pärnu linnapeaks. Priit Suve hukkus 20. aprillil 1942 Sosva vangilaagris."

Lahkunud õpetaja Punšoni asendas esimesel semestril asetäitja-õpetaja Helmi Peterson. Kevadel lahkus halva tervise pärast Jürgenson. Ilmselt oli elu Venemaal tema elujõu nõrgestanud. Hiljem pidi ta viibima Sindi varjupaigas.

Õpetajate vahetumine ei olnud kindlasti hea koolitöö edukusele, kuid nagu on kirjas kroonikas: „... karjuvaid lünki see ei sünnitanud."

Aasta kokkuvõttes on ometi märkus, et IV klassi matemaatikas on protsendid ja võrrandid jäänud tunnis käsitlemata.

Üldiselt kulges koolitöö tavalist rada: oli jõulupidu, kus ilulugemise ja lastekoori laulude kõrval esitati ka Juhan Liivi näidend „Vigurivänt".

Sepa platsil korraldatud tasuline pidu segaeeskavaga tõi puhaskasu 6544 marka ja tantsuõhtu jättis ülejäägiks 1630 marka. Teenitud raha kulus õppereisile Tartusse. Suve juhtimisel uudistati linna, tutvuti lina- ja korgivabriku ning päevapildi- ja Nessa potisepatöökoja ning Wolki graniiditööstusega.

Kooli raamatukogus oli 515 raamatut. Koolijuhataja algatusel loodi organisatsioon Noorte Punane Rist. Igas klassis oli oma osakond, mille eesotsas oli 3liikmeline juhatus. Nendest moodustus üldjuhatus. Eesmärgiks oli parem omavaheline suhtlemine erinevate tegevuste kaudu: kinkide valmistamine, mänguõhtute korraldamine, käigud loodusesse jms. Lootusring korraldas kevadel karskuspüha.

Koolinõunik Estam külastas kooli mitu korda ja ühel korral koos haridusministeeriumi majandusosakonna juhataja Uuliga. Üldiselt jäid nad nähtuga rahule, kiitsid kooli õppevahendite hulka, kuid rahul polnud nad koridoriga, mis oli liiga kitsas ja pime, ning väljakäikudega, mis liiga külmad.

Hoolekogu koosolekutel otsustati abi jagamine (51826 marka) ja majanduselu puudutavaid, aga ka kasvatuslikult tähtsaid küsimusi: õpilaste noomimine ja trahvimine (kasseeritud 140 marka), väikelaste arendamine ja kasvatamine lasteadeades ja mängumurul.

Linnavalitsus rahaldas kooli hoolekogu palve ja suvel 1924 avati mängumuru: kohal oli 20 eelkooliealist last, mängumuru juhataja valis haridusnõukogu VIII algkooli õpetaja Sutti, kel oli sellekohane ettevalmistus.

Algkooli III lennu lõpetajad: Erika Arro, Helmi Anton, Elfriide Lõmps, Erna Lüdig, Meeta Paal, Ella Reiman, Nadežda Vagner, Mihkel Arjaks, Jakob Kaupman, Herman Kumm ja Vladimir Paan. Augustis 1924 abiellusid õpetajad Mart Morats ja Leena Kiršfeldt ning kuu viimisel päeval koolijuhataja Aleksander Hansschmidt ja Marie Roggenbaum.

Järgnevad read koolihärra isikliku elust on võetud 1993. aastal Olavi Petroni koostatud koduüri-mustööst „Al. Hansschmidt-Helila - kauaaegne Raeküla kooli juhataja" (juhendaja E. Põldsoo) ja „Pärnumaa kodanikud" (1937):

Al. ja Marie Hansschmidt - Helila

"Ta sündis 3. veebruaril 1889 (22. jaanuar vkj) Pärnumaal Laiksaare vallas kooliõpetajate peres. Isa Mats Hanssmid (sünd. 2. aug. 1863) oli Laiksaare vallakooli juhataja ja ema Anna (Oidermann) sealsamas õpetaja. Ka Matsi isa oli olnud õpetaja ja vend Juhan juhataja Reiu vallakooli. Aleksander õppis Laiksaare vallakoolis ja Pärnu linnakoolis (1902-05). Seejärel valmistas end eraturindes ette gümnaasiumi astumiseks. Asuski õppima gümnaasiumi, paraku pidi tervislikel põhjustel katkestama õppimise 1907. a. Hiljem täiendas end iseõppimise teel üldhariduslikel ja pedagoogilistel kursustel. 1913 lõpetas ta ühistegeluse ja 1916 omandas algkooliõpetaja kutse. Registreeris end ka üliõpilaseks Peterburgi põl-luteadlase erialale, kuid seal edasi õppimist takistas puhkenud maail-masõda. Elatusraha teenis ta tun-niandjana, suviti tõlgina ja kirjuta-jana, raamatupidajana ja isegi ärijuhina Urissaares."

Kooliaasta 1920/21: laua otsas istub Jaan Orav, siis Aleksander Hansschmidt ja kõige paremal seisab Jaan Rea; naisõpetajate puhul ei oska nägu ja nime kokku viia: kõige varem tulnud Anna Päre, siis Iida Annus ja viimane liituja Valentina Punšon – Küpar.

Ateljeefoto Tallinna ekskursioonilt juunis 1923

Raeküla kooli õpetajad Ella Põldsoo ja Ellen Lume Aleksander Helila kalmul Alevi kalmistul tema 110. sünniaastapäeval 3. veebruaril 1999

TÄNAME
Elve Kaldat, Pilvi ja Avo Kristovit, Herta Menšikovi, Monika Vahtrat ja Leonilla Sutti (Kannusaar), kes aitasid meil Raeküla Sõnumid nr 4 ajaloo rubriigi fotodel olnud inimesi ära tunda!

Raeküla koostöökolmik kutsub huvilisi osalema teeõhtutel Vanakooli keskses KES EI MÄLETA MINEVIKKU ...,

kus meenutusi oma lapsepõlvest, noorusest ja linnaosa eluolust jagavad raekülalased

15.09.11	August Edgar Peet
13.10.11	Uko Eeskivi
10.11.11	Eili Laanela
15.12.11	Arvo Soovik

Teeõhtud algavad kell 19:00
Võid teekõrvased omalt poolt kaasa võtta!

Hea raekülane - nii noor kui vana! Oled oodatud osalema ja omigi mõtteid jagama. Anna vaid endast teada piia@raekylavanakool.ee, 4440054, 58453331

Üht-teist meeldejäävat Inglismaa kooli igapäevaelust

Kersti Koppel,

Raeküla kooli õpetaja

Läinud õppeaastal oli mu pere võimalus elada ja õppida Londonis ja kuna olen ise õpetaja, oli mul huvitav jälgida sealset koolielu ning kadedusega kogeda, mis rõõmu- ja kui väärt tingimustes sealsed õpetajad oma tööd teevad.

Meie pere laste, 4aastase poja ja 11aastase tütre koolipanekuks Londonis tuli esitada avaldus koos elukohtatõendiga kohaliku *Westminster City Council* ile. Suhtlemine kohaliku linnavalitsusega käis kirja teel ning kõik võttis aega.

Lapsed alustavad Inglismaal kooliteed viieaastaselt ja käivad 11nda eluaastani algkoolis, sellele järgneb keskkool.

Poeg asus õppima algkooli eelkooliklassis (*reception*). Tütrega oli mure suurem. Kui avalduse esitamist oli möödunud juba kuu, kuulsin oma pärimisele telefonitsi ikka veel, et piirkonnas on koolikohata ligi 400 õpilast ning koha leidmine võtab palju aega, isegi kuid. Seis tundus juba üsna tõrjatu, kuid oktoobri alguses leiti meile lõpuks koolikohat. Tegemist oli väga kõrgelt hinnatud Inglise kiriku tütarlastekooliga, mille nimeks *The Grey Coat Hospital*, ning sinna saamine oli tõeline kingitus.

Allkiri allkirja järel

Laste kooliminekul pidin allkirjastama palju erinevaid dokumente, milles esitatud nõuete täitmise eest olen nõus hea seisma. Vastutades tuli selle eest, et laps ei hilineks kooli, ei puuduks põhjuseta, ei tegeleks rassilise diskrimineerimisega, teavitama last, et on rangelt keelatud üksteise nügimine ja tõuklemine. Pidin andma nõusoleku, et luban pildistada lapsi ja avaldada nende pilte koolis ja kooli kodulehel.

Tütrel koolis pidin lisaks allkirjastama kaheleheküljelise üllirange arvutiklassi kasutamise eeskirja. Koolipoole leppega on paika pandud riitused: nõutud on korrektne väljumine ja keelatud on meikimine, ehte kandmine, küntele lakkimine ning mobiiltelefonide kasutamine.

London on väga multikultuurne linn, kus elab ligikaudu 270 erinevat rahvust. Huvitav oli pabereid täita, sest blanketil pidin valima erinevate rassiliste kuuluvuste vahel ehk kas minu tütar on Aafrika, Kariibi, Bangladesh, Hiina, India, Pakistani päritolu ehk valge inglase, valge iirlane, valge europlane või muud valget päritolu.

Vanemate kohus on hoolt kanda, et laps õigeks ajaks kooli jõuab. Algkoolis on eraldi üks 3-5aastastele ja see on hommikul avatud 15 minutit, hilinenud vanem peab end registreerima kooli kontoris ja koos lapsega ootama, kuni on sobilik hetk tundi minna. Koolipäeva lõppemisel peab vanem õigel ajal lapsele vastu jõudma, sest 15 minutit hiljem tuleb majja siseneda peauksest ja lapse saab kätte kontorit. Pooletunnise hilinemise järel võtab kool juba ühenduse linnaosa sotsiaaltöötajaga.

Lapsed kannavad Inglismaal koolivormi, mis minu arvates on imeilus, taskukohase hinnaga ning tekitab ühtekuuluvustunde. Riided on kvaliteetsed ning pesu järel ei vaja triikimist. Poja lumivalgele triiksärkile, tumesinistele viigipükstele ja sama värvi pulloverile kulutasin 260 krooni, mille sees on ka suvine lühikeste käistega triiksärk. Lisaks tuli osta ka tagavaravorm. Tütrel vorm oli kallim, sest jakk (*bleiser*) on villasest

kangast, lisaks tuli osta kolmed erinevad spordiriided. Leian, et koolivorm on vanematele siiski suur kokkuhoid, sest pole vaja kogu aeg uusi moekaid riideid osta ja kõik lapsed näevad korrektsed välja. Koolivormis õpilased on oma käitumisega kooli visiitkaardiks. Tütrel kooli õpilasel on peale kooli lubatud minna ainult toidupoodi. Õpetajad jälgivad kooli lähedal asuvas kolmes metrojaamas, kas tüdrukud lähevad koju, sest linnas koolivormis hulkuda ei ole lubatud.

Õpetaja õpilasele partner

Mõlema lapse koolis üllatas mind meesõpetajate rohkus. See meeldis väga ka minu lastele. Olen kokku puutunud ja suhelnud paljude õpetajatega: neile on ühine positiivsus, rõõmu tundmine lastest ja oma tööst. Nad suhtlevad lapsega kui võrdse partneriga ning omavad head huumorimeelt. Õpetajad on lahked ja tähelepanelikud. Tütrel kui inglise keelt emakeelena mitte kõneleva õpilase käest küsiti tihti, kuidas ta aineksest aru saab.

Õpetajale on tunnis abiks 1–3 abiõpetajat. Tunnid on väga mitmekesised, huvitavad ja õppimine käib ilma õpikuta. Igas õppeaines on mahukad ühesugused vihikud, mis antakse koolis. Õppetöös on väga olulisel kohal arvuti. Tundides esitatakse uus õppematerjal kas siis *PowerPointi* vahendusel või kirjutavad õpilased olulisema vihikusse. Teise võimalusena paljundatakse õppematerjalist kokkuvõtte, mis kleebitakse vihikusse.

Tunnis räägitakse kogu klassiga, vesteldakse gruppides ja arutletakse, palju on rühma- ja paaritööd. Väga põnevad on keemia- ja loodusainete tunnid, sest tehakse palju erinevaid projekte ja katseid. Näiteks valmistatakse jäätist kuivast jääst ja siis degusteeritakse seda või luuakse situatsioon kuriteopaigast ja leitakse siis asitõendeid ning analüüsitakse neid. Erinevate lahuste abil tuli selgitada, milline õhumaalidest on paarsada aastat tagasi maalitud ja milline on uus, ning järeldada mis erinevus neil on.

Kunstõpetuses on peale joonistamise ja maalimise palju muid huvitavaid tegemisi, ainuüksi kaustik oma põnevate kodutöödega on juba väga eriliseks vaatamisväärsuseks. Tööõpetuse asemel on disaini- ja tehnoloogiatund, kus saab erinevate masinatega valmistada plastikust pildiraame, valmistada töötava mootoriga õnneratas või meisterdada suur tuulelohe. Matemaatikas on palju ülesandeid loogika, analüüsi ja tõenäosuse peale.

Koolipäevas on kolm paaritundi ning kaks vahetundi, millest esimene kestab 35 ja teine 60 minutit. Vahetundide ajal saab süüa või tegeleda ringides, teha trenni või külastada kooli raamatukogu, kus on võimalik kasutada ka arvuteid. Sport ning erinevad pallimängud on üldse väga tähtsal kohal: iga õpilane tegeleb vähemalt kahe - kolme erineva spordialaga.

Koolist saab laps kiitusega kaasa ümmargune klepsu (*Merit*), mille jaoks on päevikus omad leheküljed.

Kristiani viimane koolipäev.

Meriteid saanud laps on mingi raske kodu- või tunnitöö väga hästi teinud. Keskmisel õpilasel peaks kleepse õppeaasta lõpuks kogunema 40-60.

Tund rätsepaistes

Meie poeg on viibinud ka Eestis koolitunnis. Paari sealse koolipäeva järel küsis ta, kas ma otsin talle varsti uue kooli, kus on ka tunnid, sest tema meelest olid tal Inglise koolis ainult vahetunnid. Harjumatu oli talle ka välisjalatsitega klassis mööda vaipkatet käimine. Olime ka ainukesed, kes talvised saapad sisejalatsite vastu vahetasime.

Veetsin kolm esimest päeva koolis. Lisaks õpetajale on klassis kaks kuni kolm abiõpetajat, kellest üks on mees. Klassis puudub meie mõistes traditsiooniline koolimööbel, kuid ruum on tihedalt sisustatud ning see tekitab alguses tunde, et klass on segamini. See aga pole sugugi nii - igale tegevusele on oma koht ja erinevaid tegevuskeskusi on mitu. Koolipäev möödubki päeva teemast lähtuvalt neis keskustes. Kes ei taha keskuse töös osaleda, see mängib kodunurgas või viibib omaette mitmesuguseid kostüüme selga-jalga proovides.

Vahepalaks on lastel võimalus käia mängimas koolihoovis väikesel mänguväljakul. Enne õue minekut kordab õpetaja lastega üle reeglid, kuidas sõpradega suhelda, ja tuleb meelde, mida mängukaaslasele öelda, kui ta teeb midagi, mis ei meeldi: „*Stop! I don't like it!*“ (Aitab! See ei meeldi mulle!) Keelatud on ka sõrmedega püssilaskmise jäljendamine ja üldse tulistamismängud. Tööpoolet ei märganud ma õues mingit üksteise lömist või nügimist.

Hommikut alustavad lapsed rätsepaistes vaibal, kus õpetaja juhib vestlust uuel teemal ja kordab õpitut. Iga väiksemagi tarkusetera peale, mis laste suust tuleb, hüütab õpetaja: „Hämmastav! Sa oled nii tark!“ või „Taevake, kuidas meie klassi lapsed suudavad mind oma tarkusega üllatada!“ Uskumatu, kuid õpetaja suudab hommikust õhtuni siiralt hüüatada ja teha seda väljendusrikkalt. Minu arvates jälgitakse, et päeva jooksul saaksid kõik lapsed kiidetud ja piisavalt positiivseid emotsioone.

Lapsevanem valib menüü

Algkoolis kuulub igasse päeva kaks puuviljanäksi ning piim, mis on mugavas kõrrega pakendis, ning soe koolilõuna, mille eest vanemad tasuvad £1.85. Kes soovist toidust ei hooli, sellel on kaasas oma söök ja jook, kuid neid lapsi ei ole eriti palju. Koolilõuna on välja töötanud ja kinnitanud tervisespetsialistid. Menüü on välja antud raamatukesena, kus on kirjas nelja nädala menüü päevade kaupa ja kordub kuust kuusse. Vanem peab lapsele valima sobiva menüü vastavalt sellele, kas laps on taimetoitlane või arvestatakse toitumisel perekonna ühisel päritolu.

Lõunaks on ette nähtud pearoog, salat ja magustoit. Pearoaks on kas kana, kala, kalkun, lammis või veiseliha erinevate lisanditega, milleks on riis, pasta, kartul või hoopiski lasanje

Kristian ja lollipop lady - turvalisus eelkõige.

(vormiroog). Salativalik on väga mitmekesine ja teeb ausalt öeldes kade-daks. Magustoiduks on biskviit- või muretaignakoogid erinevate puuviljadega, millele lisatakse vaniljekastet, pudingit, puuviljasalatit või jäätist. Põnev on taimetoitlaste toiduvalik.

Tütrel oli koolilõuna eest tasumiseks plastikkaart, millele laetakse raha automaadis. Päevas võib kulutada kuni kolm naela, sellest üks jääb hommikuseks eineks ja ülejäänud lõunasöögiks. Toiduvalik on jällegi väga mitmekesine ning õpilased võivad valida endale lõuna, mis on värskest pakendatud. Seda saab süüa koolihoovis või lasta toidukokkadel taldrikule panna ning süüa sööklas.

Muu tegevus

Pojal on olnud erinevate tähtpäevade tähistamisi kirikus. Üllatav oli näha, kui vaikelt istusid lapsed altari ees matil ja kuulaski jumalateenistust, mis vaheldus laste lauludega. Hämmastama pani mind seegi, kui rõmsalt ja kõvasti nad kirikus laulsid. Tundus, et mida kõvemini lauldakse, seda parem on jumalateenistus. Võiks öelda, et muusika-õpetajast noor meesterahvas rokkis klaveri taga, mis õnneks jäi terveks. Dirigendist koolijuhtaja aga vehkles, tantsis ja tegi koori ees üllalhedaid nägusid. Kui oli vaja natuke vaiksemalt laulda, siis dirigent kahandas ennast pisikeseks nagu Viplala, kükitades ühe jala peal. Kui ma arvasin, et enam kõvemini laulda ei saa, siis eksisin: viimane salm tuli kordamisele, dirigent tõstis puldi kaugemale ja rokkis täiega ning lapsed laulsid ülikõvasti.

Laste rõõmu laulmisest ning õpetajate või koolijuhataja ilmekat ja emotsionaalset esinemist märkasid kõikidel kogunemistel. Lapsed ja ka enamus õpetajaist istusid mattidel rätsepistes, et kogu kooliperet saali kogunemistele ära mahutada. Minu jaoks oli mõistatuseks, kuidas oskavad lapsed haudvaikselt istuda ja esinejaid kuulata.

Loomulikult kiidetakse lapsi iga natukese aja tagant nende hea kuulamisoskuse eest. Igal nädalal saab kogunemisel umbes kolmandik õpilastest - nädala tulumad lapsed - kuldse medaliklepsu rinda. Medal näitab, et õppur oli tubli kuulaja, hea sõber, mängis ilusasti, aitas või märkas kedagi, tõstis tublisti kätt, tegi hästi rühmatööd, võitis aktiivselt tunnist osa, aitas sõpra, häälis hästi, oli teinud edusamme mõnes õppeaines jne. Suurem jagu medaleist tunnustas inimeseks olemist, mitte seda, kas oldi kõige targem matemaatikas või inglise keeles. Semestrite lõpul anti medaleid ka suuremate rühma- ja projektitööde eest.

Ei mütsi, salli ega kindaid

Põhjamaa inimesena arvasin, et olen üsna karastunud, kuid eksisin. Raske uskuda, aga külmade ilmadega käivad Inglismaal lastest enam kui pooled mütsi, salli ja kinnasteta. See on päris külmutama panev vaatepilt. Kuigi termomeeter ei lasku miinus-kraadidesse tihti, on ikkagi külm ja tuuline. Inglismaal käivad väga õhukeselt riides nii koolilapsed kui väi-

kesed vankrilapsed ja imikudki. Külmade ilmadega saime üsna tihti varahommikul poja koolist sõnumi, kus paluti riietuda soojalt, kuid ikkagi olid paljud tulnud kooli õhukestes riietes ning paljapäi.

Uhel päikesepaistelisel detsembrikuisel pühapäeval, kui jalutasime Thamesi lõunakaldal ja kraadiklaas näitas nelja külmapäigalat, nägime põlvikutes väikese seelikukese ja paljaste säärtega tüdrukut! Me jäime seisma, et seda lastekaitsejuhtumit jäädvustada. Tekkis lausa hasart otsida, kas me üldse kohtame mõnd ilmale vastavalt riietatud last. Mõne lapse isegi leidsime! Üllatav oli see, et paljudel vanematel endil olid mütsid peas ja kindad käes, mida ei saanud aga öelda nende laste kohta.

Gild korraldab üritusi

Tütrel koolis olin kooli toetajate gildi liige. See on ühendus, mis on loodud kooli ja vanemate vaheliseks koostööks. Gildi korraldada on suured üritused koolielu rikastamiseks, raha kogumine õppevahendite ostmiseks ja õpikeskkonna parandamiseks.

Gildi töös osalejad on hakkamist täis. See on nagu üks suur ühteioev pere. On vanemaid, kes on gildis kaasa löönud tosin aastat. Gildi presidendiks on kooli direktor.

Normaalne on, et lapsevanem lööb koolielus kaasa ja annab oma panuse kooli arendamisse. Õppeaasta alguses, kui loetakse ette aastaürituste kava, tõstab käe see, kes soovib ühes või teises ettevõtmises kaasa lüüa, korraldada ja vastutada. Gildi liikmed tähistavad mõnes kenas restoranis üheskoos nii uue aasta algust kui ka õppeaasta lõppu. Peol osalevad ka endised liikmed.

Gildi liikmena oli mul võimalus tutvuda tütre kooli uue, jõuluks valminud juurdeehitusega, kus asuvad kõikide loovainete klassiruumid - pilt oli muljetavaldav. Ühes muusikaklassis on kolmekümnel õpilasel võimalus *Apple Maci* arvuti ja süntesaatoriga muusikat luua, teises klassis samal hulgal õpilastel süntesaatoril muusikat mängida. Samas kõrval on kaasaegne lindistustudio. Loomulikult on ka väikesed klassid erinevate pillide õppimiseks, sest koolis tegutses palju orkestreid ja bände.

Kunstiklasside võimaluste kirjeldamiseks ei jätku mul sõnu. Draamatundideks on kaks hea valgustusega avarat ruumi, mida vaheseina eemaldamisega annab muuta suureks teatri-saaliks, kõrval taas lindistustudio. Usun, et see maja on kõikide õpetajate ja õpilaste unistuste maja - kõik tingimused on loodud selleks, et anda õpilastele parimad võimalused oma loovuse ja annete arendamiseks.

Lõin kaasa ka lapsevanemate projektikooris, mis pandi kokku, et esineda kirikus jõulupeol ja kevadkontserdil. Koju saadeti kiri, kus kutsuti vanemaid koorist osa võtma ja minu üllatus oli suur, sest vanemaid oli palju, isearanis isasid. Ma laulaksin selles kooris ainuüksi positiivse ja toetava õpetaja pärast. Oli võimalus kogeda meeldivat tunnustamist, mida juhendaja jagas ka täiskasvanutele, ja nautida mõnusat huumorit, mis käis

Kristian koos nigeerlannast klassiõega.

Amanda kooliteel

Fotod erakogust

teksti juurde. Unustamatu elamuse sai, lauldes kooriga kooli aastalõpu teenistusel, mis toimus ajaloolises *Westminster Abby's*. Uskumatu oli mõelda, et ma laulsin kirikus, kus mõni kuu tagasi toimusid kuninglikud pulmad.

Tütre oli koolis koolivormivaba päev ning iga õpilane, kes soovis vormita tulla, pidi kaasa tooma kas siis ehteid, kosmeetikat, šokolaade, kooke või kaks naela. Minu ülesanne gildi liikmena oli panna annetused kastidesse. Kogutu läks järgmisel päeval jõululoteriisse, mis toimus koolimajas pärast kiriklikku jõulujumalateenistust-kontserti.

Kiitus kõrvuti rangusega

Tänu annetuste kogumisele õnnestus mul jälgida õpilaste kooli jõudmist, mis oli omaette vaatamisväärsus. Õpilasi tervitas üks peda-goog ja kaks õppejuhti, ent 15 minutit enne tundide algust oli õpilasi tervitamas juba kaheksa täiskasvanut.

Kui kell kukkus, sulgus uks ja hilinejad reastasid ühe töötaja juurde, kes lõi hilinemistempli päevikusse ja tegi märkmeid raamatusse. Edasi läks hilineja kolmest ühe õpetajate juurde, kes luges talle eraldi epistlit aja planeerimisest ja kohusetundest. Moraa-li loeti väikese irooniaga ning usun, kui mina oleksin õpilane, ei tahaks ma kunagi enam hilineda. Hilineja saab esimesel korral hoiatuse, teisel korral aga jäetakse juba 30 minutiks pärast teisi majja ning iga korraga karistus suureneb.

Peale tunde jäetakse kooli veel mitmel põhjusel, nagu näiteks tegemata kodutöö, kaasa võtmata õppevahendeid või spordiriide, päevikus puuduva vanema allkirja pärast. Pooleks tunniks jäeti peale tunde kohe, kui laps sõi tunnis või näris nätsu, oli ebaviisakas kaasõpilaste või kooli töötajate / õpetajate vastu, segas tundi või laiskles, ärritas õpetajat või rääkis talle vastu, käitus halvasti. Pikemaks ajaks ei jäeta peale tunde samal päeval, vaid päevikusse lüüakse tempel, kuhu lisatakse karistuse kandmise koht ja aeg, et ka vanem oleks teadlik, millal ja mille pärast tema laps kauemaks kooli jääb.

Minu tütre oli ka "au" seista (kehalises seistakse) 10 minutit (aega fikseeritakse stopperiga) seina ääres, sest unustas koju spordisokid. Kui karistus on 30 min või kauem, saab õppur lehe, millele kirjutab põhjuse, miks ta peale tunde jäi ning mida ta saaks teha, et karistamist edaspidi vältida.

Väga ranged reeglid on ka mobiiltelefonide kasutamisel: kooli territooriumil helistamise korral telefon konfiskeeritakse ning selle saab vanem tagasi osta 50 penni eest viie päeva pärast. Iga õpilase ebaõpilasilik käitumine ja tegevus fikseeritakse ja see kajastub ka tema tunnistuse aruan-des. Vesteldes direktoriga teemal, kas käitumisreeglid on liiga ranged või mitte, leidis koolijuht, et õpilasel on turvalisem koolis õppida, kui ta ei pea vaevama ennast probleemiga, kas üks või teine asi peaks olema nii või teistmoodi, asjad lihtsalt on nii, nagu nad on kooli reeglitega paika pandud. Ühe emaga vesteldes selgus, et tema pojal *Westminster* poistekoolis on veelgi rangemad reeglid ikka selleks, et tunnis oleks õpirahu ja koolis turvaline ning et kõik, kes soovivad,

saaksid õppida. Nagu näha, võib lapsi ülla eesmärgi nimel küll peale tunde jätta!

Väga ranget arvestust peetakse puudumiste kohta - tõesin seda mõlema lapse koolis. Kümne põhjusega puudumise korral võib lapse kooli nimekirjast kustutada. Tundide ajal arsti juurde minemine peab olema väga põhjendatud ning tuleb tuua ka tõend, et arsti juures tõesti ka käidi. Kooli ajal reisimine on algkoolis rangelt keelatud, sest vaheaegu on piisavalt ja pere peab suutma oma reise planeerida. Keskkoolis võib äärmisel vajadusel puududa perepuh-kuseks kaks nädalat ühekuuse ette-teatamisega.

Sain oma vitsad kätte, kui olin ost-nud päevase etenduse piletid muusi-kalile „Lõvikuningas“. Esitasin kooli avalduse, et lapsed saaksid üks tund varem koolist lahkuda. Pojale anti-gi luba, kuid pidin allkirjastama veel erinevad dokumendid, enne kui laps koolist väljastati.

Tütar aga luba ei saanudki ning teatrisse minek oleks kirja läinud põhjusega puudumisena. Meeste-rahvast õppejuht selgitas mulle, et midagi nii enneaegsust ei ole keegi varem üldse küsinud ning siis viidi mind direktori jutule, kuigi ma juba ütlesin, et ma loobun lapse küsimi-sest teatrisse. Direktoriga teen ma koostööd gildis ja nüüd olin nagu väike koolilaps tema uhkes tugitoo-lis. Ta ütles ilusasti, et tema soovib last kindlasti mitte koolist ära võtta, sest see looks olukorra, kus koolist minnakse teatrisse (põhjuste puudu-mine) ja oleks väga halb eesküju teistele.

Muuseumipäevad

Inglismaa koolilastel on suurepära-sed võimalused muuseumide külas-tamiseks. Enamus muuseumi on ta-suta ja koolilapsed käivad klasside kaupa neis usinasti. Nii õpilastele kui ka õpetajatele meeldib loodus- ja teadusmuuseumis või rahvusgaleriis ainetundides olla.

Õpilaste käitumine muuseumides on hämmastav: vaadatakse tähelepa-nelikult ja kuulatakse vaikselt. Maa-linäitusel näiteks vaadeldakse ja ana-lüüsitakse kolme-nelja maali ning seda juhib suurepärase giid, kes suu-dab kõik lapsed kaasa mõtlema ja oma arvamust avaldama panna.

Klassiga muuseumisse minekuks tuleb vanemal kirjalik luba anda. Õppeosakonna juhataja saadab koju teate, kus selgitab külastamise ees-märki ja oodatavaid tulemusi. Kui vanem ei luba oma last muuseumisse, läheb laps sellel päeval kooli.

Veel tuleb vanemal täita avaldus, kui ta soovib oma lapse näiteks muuseumi juurest kätte saada või kui laps võib ise sealt kohe metrooga koju sõita. Selline omalooming, et laps ise peale õppekäiku otsustaks, et ta kooli tagasi ei tule ja läheb hoopis näiteks Maryle külla, ei ole lubatud.

Loo lõpetuseks kinnitan, et olen jätkuvalt üllatunud Inglismaa õpe-tajate säravast, rõõmsast ja posi-tiivsest olekust ning usun, et nende käitumine on tingitud sellest, et õpetajatest peetakse ühiskonnas lugu ja nende tööd väärtustatakse.

Samuti ei pea õpetajad tundides jagelema distsipliiniga, vaid saavad tegeleda meeldivamaga - laste õpetamisega.

Kaks aastakümnet Raeküla kooli

Liilia Oberg,

Raeküla kooli direktor

1990. aasta 20. juuni Pärnu Teataja andis teada, et „... haridusasutuste amortisatsioonitase on praegu 48,5 %, 11 hoone jääkväärtus on null. Et haiglat ehitada, tuleb Raeküla kooli ehitus võib-olla konserveerida, sest raha ei ole.“

Läks aga nii, et 1. septembril 1991 avas uksed Pärnu Raeküla Keskool ja haigla valmis aastaid hiljem. Saab öelda, et taasavati üldhariduskool, sest kool(id) on Raeküla mändide all tegutsenud pea 100 aastat. Täna-seks 20aasta-seks saanud Raeküla kool oli esimene haridusasutus, mis avati taasiseseisvunud Eesti Vabariigis.

1997. aastal algas uus kooliaasta Raeküla gümnaasiumi nime all. Kool sai kasutada ka Lembitu 1a õppehoonet, kus seni oli tegutsenud Pärnu täiskasvanute gümnaasium.

Kui õpilaste arv kooli esimesel kümnendil aina kasvas (1991/92. õppeaastat alustas 291 ja 2000/01. õpiaastat 631 õpilast), siis järgne-val kümnendil andis tunda laste sündivuse vähenemine ja aasta tagasi taandus meie kool õpilaste puudumise tõttu põhikooliks. Praegu on nimekirjas 258 õpilast.

Keskkooli ja gümnaasiumi 17 lennuga astus siit ellu 695 noort, neist 6 kuldmedaliga ja 25 hõbe-medaliga.

Koolil oma nägu

Kooli oma näo on kujundanud õpilasekeskne ja individuaalsusi arvestav õppe- ja kasvatusprot-sess: kooli õppesuunad (majandus, kultuur), tunniväline tegevus (tants, muusika, sõnakunst, sport) ning traditsioonid.

2011/2012. õa I klassi õpilaste nimekiri

Spordiklass I A
Sven-Erick Ivanov
Rando Kaur
Marcus Koger
Gregor Koodi
Karl Kullamaa
Markus Kurtsev
Markus Laev
Elis Laev
Martin Meigo
Rivo Menne
Axel Peeter Peterson
Egert Pootsik
Kenet Pärn
Robin Pärn
Anete Talts
Lii Greete Toomiste
Jessica Turk
Alex Vaiganov
Janek Vendelin
Klassijuhataja pr Tiia Vestli

I B klass

Merlin Kiviste
Anethe Raidal
Mirja Pämpuu
Kenneth Kristjan
Kontus (pildil)
Grethe Toomsalu
Annabel Soosaar
Liilia Müller
Sirly Miländer
Reijo Tairon
Toom
Leonhard Enkvist
Anelle Puštšenko
Merili Umb
Iiris Reier
Andra Umalas
Rihard Pärigma
Janely Kruuk
Klassijuhataja pr Terje Pink

Raeküla keskkooli avamisel oli keskkooliklassides õpisuunaks ma-jandus, mille kõrvale lisandus 1995. aastast teatriõpe. Teatriõppest kas-vas välja kultuuritöö õppesuund.

Aastate jooksul on traditsioonilis-teks tegemisteks kujunenud solisti-de konkursid, teatrilavastused, aine-nädalad, õpilastööde näitused, osa-lemised tantsu- ja laulupidudel, koostegemised lastevanematega.

Uutest traditsioonidest väärivad märkimist projektõppepäevad, uuri-muste konverentsid, orienteerumis-päevad, kolme kooli vahelised tead-miste võistlused, heki istutamine, kooliolümpia, perepäev kooli tule-vatele lastele ja nende vanematele.

Algaval kooliaastal alustab esime-ne spordiklass. Võrreldes teiste Pärnu linna koolidega, on Raeküla koolil ju ainulaadsed võimalused sportimiseks - võimla, staadion, suusa- ja jooksurajad metsas.

Võrratud sportimistingimused ja hea koostöö spordiinimestega või-maldabki meil uuel õppeaastal ava-da spordikallakuga klassi.

Tähelepanuväärne ja lugupidamist vääriv on kooli hoolekogu tegevus. Hoolekogu esimehed ja liikmed on aegade jooksul olnud väga tegusad ja tänu neile on toimunud nii mõn-dagi. Viimaseks kõiki meid puudu-tavaks muudatuseks on oma kooli vormina kasutatav must-valge vest.

Tulid ja jäid

Koolis töötab 35 suurepärast peda-googi, kellest 10 alustas tööd kooli

avamisel 1991. aastal. Oma 20ndat tööjuubelit Raeküla koolis tähistab raamatukoguhoidjagi.

Kooli personal on teotahteline ja aktiivne: ühiseid huvitavaid ja vahvaid tegemisi jätkub õppe-perioodi peaaegu igasse kalendri-kuusse. Kõigi töötajate üheskoos tegutsemine on aidanud koolis toime tulla seniste probleemidega.

Materiaalne õpikeskkond on pidevalt paranenud: kasutatakse kahte arvutiklassi, üks neist süle-arvutiklass, teises on interaktiivne tahvel.

Renoveeritud on enamus klassi-ruumidest, kooli söökla, õpetajate tuba, õppejuhtide kabinet, vahe-tatud on aknaid.

Koolis on piisavalt õppekabinette tulemusliku õppetöö toimumiseks.

Uuel õppeaastal rakendub koolis uus õppekava, enam püüame tähe-lepanu pöörata tööle andekate õpilastega.

Soov on suurendada koostööd vilistlaste ja lastevanematega, alustame koostööd kahe mereäärse kooliga (Muhu põhikool ja Laulasmaa kool), jätkame koos-tööd oma suurepärase partneritega (Raeküla lasteaed ja Raeküla Vanakooli keskus).

Üheskoos viime ellu kooli visiooni - olla kodulähedane tugev põhikool, kus omandatakse kvali-teetne põhiharidus, mis võimaldab jätkata võimetekohast üldkesk- või kutsehariduse omandamist.

Raeküla kooli juubelipidustuste

KALENDER

1. september

10:00 aktus RVKs (2.—8.klassid)
11:00 sünnipäevapidu õpilastele koolimaja õuel
11:30 aktus RVKs (1. ja 9. klassid)
13:30 sünnipäevapidu kooli töötajatele (ruumis A 11)

2. september TUNDE ANNAVAD VILISTLASED

NB! Kõigil Raeküla kooli lõpetanutel on võimalus anda tänastele õpilastele tunde. Registreeri e-meilil huvijuht@raekyla.parnu.ee

22. oktoobil VILISTLASTE KOKKUTULEK

17:00 aktus Pärnu kontserdimajas
19:30 pidu koolimajas

Õpilaste garderoob täienes

Saabuv õppeaasta on Raeküla kooli jaoks väga eriline – tähis-tame kooli 20. juubelit ja meie õpilaste garderoobi hakkab kau-nistama uus koolivormi element – vest kooli logoga. Mustvalge vest on sama lõikega nii poiste-le kui tüdrukutele ja muudab pidulikuks ja elegantseks ka lihtsa puuvillase särgi või plussiga komplektid.

Agita Keerd, õppealajuhataja

Koolipere loob elupuuaeda

Juba kolmas aasta näeb juuni algul Raeküla kooliperet askel-damas kooli ümbruses, käes labi-dad, rehavad ja kastmistopsid. Noored ja vanad Raeküla kooli liikmed on otsustanud koguda raha, osta elu-puutaimeid ja istutada hekk. Raha kogumine toimub vabatahtlikkuse alusel – iga täiskasvanu ja iga klass otsustab ise, kui palju on võimalik panustada koolipere ühisesse ettevõtmisse. Mitte alati ei pea ootama, et kooli pidaja või keegi teine peaks leidma rahalisi võima-lusi kooli toetamiseks. Vahel võib ka ise panustada, et oma ümbrust turvalisemaks ja looduskaunimaks muuta.

Kolme aastaga oleme suutnud istutada sadakond elupuutaime Lembitu tänava poolse tee äärde. Taimed elavad lumerohked talved vapralt üle ja moodustavad juba ilusa elusaia. Hekil on peale silma-ilu ka turvalisuse huvides kindel ülesanne, et õpilased, kes vahe-tunnis koolipargis jooksevad ja mängivad, ei satuks ootamatult sõiduteele.

Oma teoga on meie kooli õpilased ja täiskasvanud taas ühe sammu teinud, näitamaks hoolimist oma koolist ja oma kodulinnast ning jätnud oma jälje kooli ajalukku.

Pille Nurk, õpetaja

Sündmused Raeküla Vanakooli Keskuses

www.raekylavanakool.ee

Kontserdid

28.08	12:00	Ukraina Vabariigi taasiseseisvumispäev
17.09	15:00	"Linnaosa tuleb külla" - vanapärnakad
8.10	15:00	Naiskoor Linda ja sõbrad
22.10	15:00	Folkloorirühm Kullero - 20
12.11	15:00	"Linnaosa tuleb külla" - räämakad
19.11	15:00	Suur madripidu, külalised Elulustist

Kohtumisõhtud "Volikogu liige tuleb külla ..."

29.09 Garri Suuk ja Jaanus Ots (keskfraktsioon)
27.10 Tiit Kask ja Enn Raadik (Kivimägi fraktsioon)
24.11 Jüri Lebedev ja Peeter Saunpere (Reformierakonna fraktsioon)
29.11 Epp Klooster ja Tatjana Jaanson (IRL+SDE fraktsioon)
 Kohtumisõhtud toimuvad neljapäeviti algusega kell 19:00 Vanakooli keskuses

 Raeküla koostöökolmik kuulutab välja konkurssi
Raeküla hea kodanik 2011

Ootame 15. novembriks põhjendust linnaosa elava, töötava või õppiva kodaniku pärjamiseks nimetusega "Raeküla hea kodanik 2011"
 Nimetuse väljaandmise eesmärk on tunnustada inimest, kes aitas 2011. aastal kõige rohkem kaasa linnaosa arengule.
 Tiitl antakse üle "Hea kodaniku nädala" avamisel, pereansambli festivalil "Peretuur 2011" 26. novembril 2011.a.

Teave: tel 4440054, 58453331, liivi@raekylavanakool.ee

 Raeküla koostöökolmik kutsub
 mihklipäeva näitusmüügile
Aitame ja toetame

 30. - 31. september 2011
 Vanakooli keskuses (sees ja väljas)

* Puuviljad * Juurviljad * Hoidised * Rahvuslik käsitöö * Rahvalik kontsert * Simman

Kogume abivajajatele talvevarusid.

Registreerumine ja täiendav teave liivi@raekylavanakool.ee, 4440054, 53325745

MINIDISKOD
 14. oktoober
 11. november
 9. detsember
30. detsember

AASTAVAHETUSE ERI

Pääse 1.60€

Reedeti 18:00 - 21:00

Korraldajad: Vanakooli noored

18.-31. okt 2011

Ameerika Ühendriikide

nädal Pärnus

Hea kodaniku nädal Raekülas

19.11.11 - 26.11.11

PERETUUR 2011

III Pärnumaa pereansambli festival

26.11.2011

MTÜ Selts Raeküla, Pärnu Y-klubi ja Vanakooli keskus

ÕNNITLEVAD

juuni-, juuli- ja augustikuu JUUBILARE

Ellen Kleini, Marko Kevadet

Esimene reklaam Raeküla Sõnumites on Raeküla elanikele ja Raekülas tegutsevatele firmadele tasuta

Salongis
"Avatud Loovus"
 Töötutele

Arvutiõpetus.
 Juriidiline nõustamine.
 Tervisenõustamine.
 Ettevõtlusalane seminar.
 Äriplaani koostamise seminar.
 Loovtegevused kunstis.
 Tervendavad tantsud.
 Shindo.

Hingis A.
 Bussijaani D. korteris
 MTÜ InnoVeet OÜ
 www.innovet.ee
 Tel. 440 0000
 bussijaani@innoveet.ee

Hea raekülalane!

Kui hakkad oma kodu uuendama, siis leiame
 kõigele kasutuskõlblikule Vanakooli keskuses uue
 kodu - näit toidunõud, lauapesu, riit, tool, laud,
 diivan, voodi vms

Teave: tel 4440054, 58453331

Olevi Salong

Merimetsa 66

Tel 44 37273

E-R 9 - 18,30

L 9 - 17,00

P 11 - 15,00

 • Juuksur
 • Massaaž
 • Maniküür
 • Püsilakiga
 • Geelküünte
 paigaldus
 • Ripsmepikendused
 Tel 44 37273
Pärnu Aianduse ja Mesinduse Selts

Aika 2A, Pärnu, tel: 44 32 891 / 52 88 225, e-post: aiandusmesindus@pärnu.ee

ootab aiandusalastele teemapäevadele

3. september 2011 kell 10.00 - 14.00

Hoidised ja targalt toitudes terveks

Heli Viidehoi, Tamme Talu Ürdiaed perenaine

Ootatakse Pärnu AMIS liikmeid 3 eurot ja mitte liikmeid 4 eurot

Ootame aiandusõpru osalema sügisel hoidiste näitusel ning konkursil. Soovime propagandist tegevust ja
 välistada meie esivanemate teadmisi. Teie oma hoidis kogu retseptiga konkursile või osale näitusel külastajana.
 Hoidiste näitus ja konkurs on avatud kõigile huvilistele!
 Tule uusi teadmisi saama ja oma retseptikogu täiendada!

17. Septembril 2011 kell 11.00

HOIDISTE ja RETSEPTIDE NÄITUS

NB! Parimad hoidised saadakse 24. septembril! Olustvare hoidiste näitusele

OOTAME OSALEMA!

Projekt „Aiandusala tegevuste elluviimine Pärnus“ toetab kohaliku omavalitsuse programm

KUULUTUSED
 Teen üldheitustöid ja
 sanitaarremonti, 5142046

 Raeküla rannast leitud üksik
 hõbedast värvi ja kaarja
 kujuga kõrvarõngas.
 Tel 5041839

 Raekülas ära anda kolm
 kassipoissi (s. 22.04) -
 helehall, triibik ja tondu.
 Tel 44 37 255, 5570442

 Raeküla Vanakooli saalis alustab 5.
 septembrist tegutsemist neli uut
 treeningrühma, mis on võitluskunstide
 kallakuga: karate lastele, MMA pois-
 tele, FightFitness naistele ja meestele.
 Karate lasterühma on oodatud 7 -
 13aastased. Treeninguil saab tutvuda
 traditsioonilise karate saladustega,
 õppida valitsema oma keha ja vaimu.
 Treeningutel, kus käib mäng ja võitlus
 läbisegi, tekitavad arusaamised olukorda-
 dest, elust ja maailmast üldse. On aeg
 hakata otsima oma teed. Treeningud
 toimuvad kolm korda nädalas.
 Mixed Martial Art (MMA) on poiste,
 kes ei kardaks raskusi, kes tahavad ennast
 arendada ja proovile panna. Treenin-
 gud on mitmekülgsed ja seal õpib noor
 erinevaid võitlusstiile ja vahendeid
 valima, et vastast võita. Keha peab
 kannatama lööke (full contact karate),
 käed-jalad peavad purustama kive
 (kyokushin karate). Maadluses tuleb
 olla nagu Lurich ja heited-kägistamised
 selged nagu vesi. Treeningud toimuvad
 kuni viis korda nädalas.
 Kuigi FightFitness treeningud naistele
 sisaldavad esmajoones tavalist hant-
 litega vehkimist ja venituskummidega
 massamist, saab kolme kuu pärast tun-
 da, kuidas samm on muutunud pike-
 maks ja nõtkemaks. Kuue kuu pärast
 võib juba peegli ees venitada, üheksa
 kuu möödudes tuuseldada aga endalegi
 üllatuseks väiksemat kasvu kotivarast.
 Trennist saadud energia tagab, et süni-
 nib vastupandamatu soov veel pärast
 treeningut kodus koristada. Treenin-
 gud toimuvad neli korda nädalas.
 FightFitness meestele on mõeldud neile,
 keda pingeline töö sunnib joorma ühe
 või paar ölut päevas. Tervise ei ole enam
 see, aga midagi veel on jäänud - tahe.
 Selle trenni moto on „Tee vähem,
 saavuta rohkem ...“, aga tee vähemalt
 neli korda nädalas“ ja peale trenni üks
 ölu polegi kurjast. Kolme kuu pärast
 tekib tunne, et trenn on mõnus. Kuue
 kuu möödudes sooviks veel peegli ees
 venitada, aga ölut läheb poole vähem,
 üheksa kuu pärast aga vaatab peeglist
 vastu justkui uus inimene.

 Registreeruda rühmadesse saab Sven
 Vaikmäe telefonil 580 67 677.

 Treeneril on kogemused aastast 1984,
 omab Kyokushin- ja Shotokan-karates
 musta vööd.

 Augustikuus toimub uute laste
 vastuvõtt ja laste kohanemine
 lasteaiaeluga.

 1. septembril toimub juba tradit-
 siooniline tarkusepäeva tähis-
 tamine ja tervitatatakse nii uusi kui
 ka vanu lasteaiaõpru.

 Oktoobris korraldame lasteaia-
 leivapäeva. Lisaks tähistame
 sügisel veel ka erinevaid kalendri-
 tähtpäevi: mihklipäeva, kolletamis-
 päeva, kadri- ja mardipäeva ning
 isadepäeva.

 Novembris korraldame koos teiste
 heade partneritega "Hea kodaniku
 nädala Raekülas", mille raames
 ootame endale külla eakaid
 jutuvestjaid, kes kõneleksid lastele
 enne uinumist vahvaid lugusid
 Raeküla elust-olust.

 Siit nüüd ettepanek raeküla-
 lastele, kel teil aega ja tahtmist
 lastele lugusid kõnelema tulla.
 Palun võtke meiega ühendust -
 ene.laidvee@raekula.parnu.ee,
 tel 56639300, et saaksime kokku
 leppida aja ja koha.

Ene Laidvee, õppealajuhataja

Vanakooli
keskuses algavad
võitlustrennid

Sven Vaikmäe, treener